Fragmentarium

cognoſcam⁹. ſubiūcta aūt quatuor
i ſacre ſcripture paginis īuenim⁹.
Sōpnia etenī niſi plerūq; ab oc
culto hoſte p illuſionē fierēt: ne
quaꝗ̄ hoc vir ſapiēs idicaret di
cēs. Multos errare fecerūt ſōpnia.
et exciderūt ſperātes i illis. vel c̄
te nō auguriabimī nec obſerua
bitis ſōpnia. Quibꝫ pfecto verb̄
cu⁹ ſint deteſtatiōis oſ̄dit̄ que
auguriys ɔiugunt̄. Rurſū niſi
aliqñ ex cogitatiōe ſil̄ et illuſiōe
pcederēt: vir ſapiēs mīme dixiſ
ſet. Multas curas ſequūt̄ ſōpnia.
Et niſi aliqñ ſōpnia ex miſteio
reuelatiōis orirent̄. ioſeph p̄fe
rendū ſe fr̄ibꝫ ſōpnio nō vidēt:
nec marie ſponſū ut ablato pu
ero in egiptū fugēt p ſōpniū
āgelus āmoneret. Rurſū niſi a
liqñ ſōpnia cogitatiōe ſil̄ et reue
latiōe pcederēt: nequaꝗ̄ daiel
pheta nabuchodonoſor viſiōes
ediſſerēs. a radice cogitationis
īchoaſſꝫ dicēs. Tu rex cogitare
cepiſti in ſtratu tuo q̄d eēt futu
rū poſt hec: et qui reuelat miſ
teria oſ̄dit tibi q̄ vētura ſūt. Et
paulo poſt. Videbas et ecce q̄ſi
ſtatua vna grādis. ſtatua illa
magna et ſtatura ſublimis ſta
bat cōtra te: et cetera. Daniel
itaq; dū ſompniū adīplendū re
uerēter inſinuat. et ex qua ortū
ſit cogitatiōe maifeſtat: patēt
oſ̄dit̄ q̄ hoc plerūq; ex cogita
tiōe ſil̄ et reuelatiōe generet̄.
Sꝫ cū ſōpnia tot rerū qualita
tibꝫ alternēt: tanto eis credi
difficilius debet. quāto et ex quo
īpulſu veniāt facilius nō elucꝫ.
Sc̄i aūt viri īter illuſiones ac
reuelatiōes ipſas viſionū vo

ces aut ymagīes quodā intīo ſa
pore diſcernūt: ut ſciāt vel quid
a bono ſp̄ū pcipiāt. vel quid ab
illuſore paciant̄. Nā ſi erga hec
mēs cauta nō fuerit: p deceptorē
ſpiritū multis ſe vanitatibꝫ imer
git. Qui nōnūꝗ̄ ſolet mlta vēa
predicē. ut ad extremū valeat
aīaꝫ ex vna aliqua falſitate la
queare. ſicut cuidā nr̄m nup
certū ē ɔtigiſſe: qui dū ſōpnia
vehemēter attendēt. ei p ſomp
niū longa hui⁹ vite ſpacia pmiſ
ſa ſūt. Cūq; multas pecūias pro
lōgioris vite ſtipēdiys collegiſſꝫ.
ita defūctus ē ut itactas oēs reli
q̄ret: et ipſe ſecū nichil ex bono
ope portaret. Petrus. Quis ille
ſit memini. ſꝫ queſo te ea que
cepim⁹ exequam̄. Putam⁹ ne aīa
bꝫ aliq̄d pdeſſe. ſi mortuor̄ corpa
i eccleſiys fuerit ſepulta. Grego⁹.
Quos grauia pcc̄a nō dep̄mūt.
hoc pdeſt mortuis ſi in eccleſiꝭ
ſepeliant̄: q̄ eor̄ pxīmi quotiēs
ad eadē ſacra loca ɔ̄ueniūt. ſu
orū quor̄ ſepulcra aſpiciūt re
cordant̄. et p eis dn̄o p̄ces fun
dūt. Nā quos pc̄a grauia dep̄
mūt: nō ad abſolutionē potiu⁹
q̄ ad maiorē dāpnatiōis cumu
lū eor̄ corpa in eccleſiys ponūt̄.
Qđ melius oſ̄dim⁹: ſi ea q̄ diebꝫ
nr̄is geſta ſūt breuit̄ enarrem⁹.

De ſc̄imoniali p⁹ mortē c̄ē.

Vir naq; vite venābilis mā.
felix portuenſis ciuitatis eps in ſa
bineſi puicia ortus ac enutrit⁹
ē: qui quandā ſc̄imonialē feiaꝫ
in loco eodē fuiſſe teſtat̄. q̄ carni⁹
quidē ɔtinentiā habuit. ſꝫ ligue
pcacitatē atq; ſtultiloquiū nō
declinauit. Hec igit̄ defūcta ac

IV, 53

License: public_domain – Leuven, KU Leuven Bibliotheken Bijzondere Collecties, Ms. 1518, fol. 57r – Gregorius I, <i>Dialogorum libri IV</i> (https://fragmentarium.ms/view/page/F-siju/7374/59260)